

nu får, er læservaner: Hvad er det, man efter-spørger, når man læser udenlandsk litteratur?

Jeg tror ikke, det kun skyldes, at den engelsk-sprogede bog, som er udgivet i England, er be-lagt med en anden moms, eller at man kan købe den billigere i Sverige, fordi de har en anden moms. Jeg tror faktisk, man gør det, fordi man har brug for det, og at nogle ligefrem bruger det som et led i deres sproglige dannelse. Jeg siger det bare, for at det ikke skal komme til at lyde så negativt, at vi også læser engelsksprogede bøger.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

De 25 pct. er ikke kun engelske, det er også tyske og franske, altså udenlandske bøger i almindelighed.

Kl. 10.50

Jeg har ikke nogen betænkeligheder ved det, det er bare en konstatering, og jeg synes, det vil være udmærket at undersøge læservanerne, som vi også diskuterede for nogle måneder siden i forbindelse med forespørgslen om sprogpolitik. Dengang var problemet ikke engelsk i det danske sprog, men engelsk i Danmark, og det er det, man kan være betænkelig ved.

Søren Søndergaard (EL):

Bogen er jo blevet erklæret død med jævne mellemrum. Den teknologiske udvikling ville angiveligt overflødig gøre det trykte ord, men det er ikke sket, og det kommer heller ikke til at ske. Både aviser og bøger er en basal del af danskerens kulturelle hverdag og vil vedblive med at være det.

Diskussionen om produktionsstøtte og moms-satser dukker op med jævne mellemrum. Filmen får det, teatret får det, og bøgerne skal også have det – eller skal de? Og hvordan skal bogen støttes? Er det forlagernes overlevelse, der skal sikres, eller snakker vi om at støtte forfatterne? Nu er Forfatterskolen endelig kommet på finansloven, og hvordan sikrer vi så vækstlaget og de små, små forlag?

I Enhedslisten støtter vi forslaget om en kulegravning af bogmarkedet. Det er en utrolig lettelse med et moratorium frem for blind liberalisering med uheldige følgevirkninger, som man har oplevet i udlandet, især forlag og boghandlere.

Dansk Forfatterforening peger i sin henvendelse på de skæve støttesystemer til de forskellige kulturelle områder. Forfatterforeningen bru-

ger ord som konkurrenceforvridning og diskrimination, og Enhedslisten kan støtte Forfatterforeningens ønske om at få placeret bogen på et ligeværdigt kulturmarked – ikke i en kamp mod andre, men med skyldig hensyntagen til de indbyggede forskelligheder i de forskellige kulturområder.

Det danske samfund må og skal have råd til en kulturpolitik for de mange, for de få, for de smalle og for de kræsne. Der skal være tilgængelighed, også i de dele af provinsen, hvor boghandleren er begyndt at handle med blomster og gaveartikler eller helt har opgivet. Der skal være tilgængelighed på bibliotekerne, og derfor skal den fortsatte udsultning og filiallukning stoppes. Bogbusserne skal ud at køre, bogsamlingerne på hospitaler og fængsler skal opdateres, og vore børn skal tidligt opleve et bibliotek som den eventyrlige skattekasse, det er. Alle børn skal opleve, at skolen har klassesæt med både Benny Andersen og George Orwell, og at skolebibliotekerne er et lokalt kulturcenter.

En kulegravning bør kigge på alle led i bogens fødekæde, og det skal sikres, at boghandlerne, forlag og forfattere har en anstændig chance for at leve og for at overleve. En kulegravning vil måske give inspiration til problem-løsning og nytænkning på tværs af faggrupper. Når man f.eks. er i London og New York, er det en helhedsoplevelse at gå i de megastore boghandler, der har et overflødigshorn af bøger i etagevis, men de har også været gode til at lukke cafékulturen ind. Et besøg dér er en længerevarende helhedsoplevelse med kaffekop og med bøger, som det ville være godt at opleve i Brovst eller Stege eller København.

Som medforslagsstiller bakker Enhedslisten selvfølgelig det fremsatte forslag op – for bogens skyld.

Bodil Kornbek (KD):

Hvis jeg skulle se på bogmarkedet udelukkende ud fra en forbrugervinkel og som ivrig boglæser, kunne jeg jo egentlig godt glæde mig over Konkurrencestyrelsens hensigts erklæring om at opheve bogbranchens dispensation og slippe bogpriserne fri. Det, at man som forbruger kan opleve, at bøger er en luksusvare, er ikke noget, som ligefrem får en til at foretage impuls-køb, så hvis det kunne ændres, og markedet blev fuldstændig liberaliseret, kunne det da være en interessant vinkel.

Men træder jeg ud af forbrugerrollen og ser på hele bogmarkedet med mine kulturpolitiske